DYONISIUS DE BURGO SANCTI SEPULCRI
Niederösterreich (Raum Wien), 1399
Seite 102v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35039
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

remanere non quia ab incepto proposito revocavit merito ergo si hic michil
aliud honore dignum memorie gessisset hic tamen factis hic inde se posset
tati commendasset

Quae mitis ꝛc. Auctor in hac parte prosequitur exemplum de primo
rege. Et primo ponit exemplum hiramitatis quae ipse in morte ab aliis accepit primi et secundi
valde similia in hac ponuntur primum stat in hoc quia tante fuit hiramitatis pre
ceptis quia de verbis iniuriosis de ipso dicis ut in hac patet non curavit. Secundum stat
in hoc quia dum simul cum teutonicis contra romanos bellaret ambasiatoribus
romanis qui pro captivis redimendis ad ipsum venebant licentiam in obsidione
usque sibi dilectum ab urbe ut tutius venirent misit et ipse promisit eis equis
ornatis extra portam eis occurrit cum tam mitis in gerendis debitum ultimo fuit
sui tempore strictim et similiter a rege antigono accepit. Nota ergo quia postquam
primus de ythalia a romanis pulsus fuit in graecam redit et civitate argi
ucos in nadens ibi a gente antigonus regis superatus occisus fuit cum cap
ab pisum aloneus antigonus filius velut aliquid victoria apud felicissimum
letus attulit quod pater apperuit filium quia subite tunc tanti viri hujusmodi
casum in meoris effugo gaudio insultavit comevit et capud humo. i. a terra
sublatum imposuit. i. corona parvum bysini de lino candidissimi quae capud sui
more macedonum habuit velatum tecum corpori primi reddidit et applicatu
honoratissime remandit cumulat et filium primi helenum ad se captivum per
tractum cultum et animum regni gere misit ossa quoque primi ornat amet in
clusa ejusdem in patriam propriam ad alexandrum from primi deportandi dedit.

Ad pauca mit ꝛc. hic hystoria
tacta est isto capitulo. quod de quibus cum eis romani fuerunt sub
iugo a samnitis apud caudinas furcas missi de quo legunt titus
livius lib. xc. ab urbe et valerius 1° lib. vi° capitulo. pepigerunt dari ex veritatem
romanorum capuanis non sicut termen nec sicut indui vino sicut ancore
et spolia hostium portantem exceptum et consulibus honoris insignia nili
tibus dari vestem equos a comeatu benignissime prestando quibus i opin
et de formitate romane clades mutuerunt quo anno si pro imperio iro
adversus hannibalem usi fuissent truculentis. i. crudelibus secundis ma
tieny. i. cursum senendi non prebuisset quem cum fluvius fluctus non
occupasset et principes civitatis servitis non necasset de quo habes sup.
lib. iii capitulo de fortitudine. ii. ille quoque et capitulo de constantia. ii. capuam

Ideo memorie ꝛc. hic exemplum
ponit exemplum de hannibalis hiramitate dicens facta memorie ver
primi hostis. i. hannibalis operibus manifestatis eius quia romano non
prestiti locum. i. capitulis ut tractatur quam inter marmis est finiam et pon
tria exemplum primi est quia emilium paulum et consulem apud cannas int
fectum quae sunt et gratum in pro fuit quam in hannibalem latere no puisset
ubi eum voluntas prudentiae esto. quia effugere non venit ratum hetum
quia incipitur ut patet supra lib. iii. plus impendus secundum exemplum est quia
tyberium gracum in sidus lucanorum circumventi et in secretum eum honore
sepelivit et militibus romanis reportandi tradidit tertium exemplum